

Ц. Калчевъ.

Закъснѣла птичка.

Зима. Птички отлетѣли,
Капята листи покълтѣли
Въ близки храсталакъ.
Дѣ онази хубостъ лѣтна?...
Вредъ картина неприятна:
Зима дойде пакъ.

А край село въ пуста нива,
Бърху клонче тамъ на слиза,
За чудо и срамъ,
Какъ дошла е тукъ самичка
Бъ туй зло врѣме ластовичка —
Не мога да знамъ.

Мълчеливо тукъ се спрѣла,
Жално си глава навела,
Не шава, не пѣй;
Азъ я сплашихъ за да трѣпне,
Да се махне, да подхрѣкне —
Не раже, не смѣй.

Па отидохъ чакъ до слива,
Приближихъ се, гледамъ: жива,
Хванахъ я тогазъ.
Ледъ студени ѝ крачката,
Цѣла трепка тя горката —
Стоплихъ, сгрѣхъ я азъ.

Съживи се бѣдна птица,
Па ѿ дадохъ азъ храница
Да не мре отъ гладъ.
И не пуснахъ я да хврѣкне,
Дѣ горката ще замрѣкне
Въ този вѣтъръ, хладъ?

Цѣла зима азъ я хреникъ,
Винаги отъ зло я бранихъ
Катъ приятель сѫщъ,
Но сѣ бѣше нажалена,
Щото бѣше тя запрѣна —
Не запѣ веднѣкъ.

Ала зима щомъ изтѣче,
Красна пролѣть дойде вече,
Катъ се мина мразъ,
Катъ запѣха мили птички
По полета и горички —
Пуснахъ я тогазъ.

Че катъ викна, Боже мили,
Та запѣ тя съ нови сили
Горѣ въ небеса —
То за нея и за мене
Бѣ голѣмо наслаждене,
Радостъ — чудеса!

ПОСЛОВИЦИ.

- 1) Бѣрзиятъ конь се стига, но бѣрзата дума — никога.
- 2) Водата всичко измива, само черното лице и лошия езикъ — не може.
- 3) На лошия синъ имане не трѣбва, а на добра — никакъ.

ГАТАНКИ.

- 1) Имамъ си едно червено теленце, колкото слама и да му дамъ — наяда я. **Що е?**
- 2) Черио циганче на врата виси. **Що е?**
- 3) Пълно хамбарче съ просо. **Що е?**